

Furna nülg mee Tuttumafar palluma, et ta
peaks nendele kohomoistiat andma, kes
agga peab mitte ikka maggama. Hea kül!
Ütles wee jummal, kui teie sedda, kes
tassane ning helde olli, põlgate ãrra, siis
tahhan ma teitele teist anda, kes teite ülle
dige kangleste wottab wallitseda. Siis
lõffitas wee jummal nendele Tonekurg
funningaks, kes neid telne teise jártele hoi-
tas ãrraneelma. Kül konnad puggemad
enast ãrra, kül nemmad jooswad, agga
ühregid ei tahha aitada. Oh! mis tassa-
sed nemmad praeob on! attrone töstab
monni omma pea üles ning kahhetseb om-
ma rümmalust, et ta ep olle omma endise
funningaga rahholiine olnud.

Oppetüs.

Eks ep olle paljo tallopoiad, kes nenda
kui need konnad, omma herraga ei olle
rahholised? Tülb agga üks teine, kes
dige kangle on, ning moistab nahko ãrra-

rokida, siis nende näppud ei seiswad peast
ärra ja nemmad on õiete wait.

Lits.

Üks foer, kes omma piisule maia sees
ellas murretsetse ennesele ööled, et ta woiks
pehmeiste maggada. Selle jure tulli üks
lits, mis sine olli, ja pallus tedda alland-
likkus wiwil, nenda: heida armo no peale
ning lasse mind ürrikessetks aiaks so maia
sisse, et ma woin seál mahha sada. Se
foer kes wägga helde olli, andis temmiale
ruumi senti, kui ta mahha sat. Pärast
sedda tulli ta temma jure, ning tahtis om-
ma maia jálle saada. Se foera enna
pallus tedda jálle armsaste ning ütles:
sa nääd jo, et me lapsokessed piisukessed on,
kui ma neid wäijawin, siis nemmad kül-
mawad ãrra; olle ni hea ja ota ni faua,
kui nemmad nattuke suuremaks saavad.
Foer läks ärra. Kui nüüd need foera!